

عنوان مقاله:

مفهوم و مصادیق اضطرار در حقوق بین المللی کیفری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عیسی اسماعیل پور - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی بین المللی واحد ماکو.

تقی یعقوبی - دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه تهران.

مجتبی اسماعیل پور - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه.

خلاصه مقاله:

بخشی از حقوق کیفری در هر نظام حقوقی، عوامل رافع مسئولیت کیفری و عوامل موجهه جرم است. در حقوق بین المللی کیفری، به عنوان یک نظام نوپا نیز به این مسئله توجه شده است؛ به ویژه در چارچوب اساسنامه دیوان بین المللی کیفری، عوامل رافع مسئولیت کیفری و عوامل توجیه کننده جرم نیز پیش بینی شده است. البته در این سند مهم، بین این دو دسته عوامل، تفکیک نشده است. بر مبنای تقسیم بندی علمی که از این عوامل صورت می گیرد می توان گفت اختلال روانی (جنون)، مستی، اشتباه و اکراه / اضطرار از عوامل رافع مسئولیت کیفری هستند. اساسنامه در کنار این عوامل، به عوامل توجیه کننده جنایت، مثل دفاع مشروع و اوامر مافوق نیز پرداخته است. برخی از این عوامل به صورت مطلق و برخی دیگر، تحت شرایط خاصی رافع مسئولیت کیفری هستند. بنابر این در این تحقیق با تکیه بر اساسنامه ی دیوان کیفری بین المللی، به تبیین مفهوم و مصادیق اضطرار پرداخته شده تا مشخص شود که حقوق کیفری بین الملل مواقع اضطرار چه رویه ای را در پیش گرفته است و همچنین وضعیت و آثار اضطرار در اساسنامه دیوان کیفری بین المللی چیست

کلمات کلیدی:

اضطرار، اکراه، اساسنامه، دیوان کیفری بین المللی، قتل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018672>

